

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Trebuie să nutrim un sentiment sfânt înaintea Domnului și a
Creației Sale.

Învățământul nostru unește spiritul și materia

Conferința din 27.08.1974

Lectura meditației zilei.

Marii Maeștri și-au trimis, într-o bună zi, pe doi dintre discipolii lor pe o insulă pustie, pentru a arăta lumii ceea ce sunt ei în stare să facă, după ce au studiat timp îndelungat magia albă. Ei le-au spus: “Transformați și înfrumusețați această insulă, faceți din ea un paradis; când veți realiza tot ceea ce așteptăm de la voi, veți auzi clopotele sunând, anunțând venirea noastră. În acel moment, veți ști că ați primit calitatea de Maestru”. Discipolii s-au pus imediat pe treabă, pentru a-și demonstra cunoștințele și puterile. Ei au făcut din acea insulă un paradis, plin de culturi, de flori, de pomi fructiferi, de animale domestice și tot felul de construcții minunate. Totul era gata, minunat, dar clopotele nu băteau... Au încercat să mai înfrumusețeze insula, dar nici un clopot nu bătea... Atunci dezamăgiți, îngrijorați, începură să se roage, să mediteze, și dintr-o dată, o lumină țâșni în ei: discipolii uitaseră să construiască altar Veșniciei, au prevăzut totul, mai puțin acest lucru ! Atunci, căzând în genunchi, ei plânseră, cerând iertare și începură să construiască un altar pentru Dumnezeu. De îndată, clopotele începură să bată și puțin după aceea, Marii Maeștrii sosiră, cu solemnitățe, învăluiți într-o splendoare și o lumină extraordinară ! Ei își luară discipolii și le puseră pe frunte semnul perfecțiunii: o pentagramă luminoasă care dovedea că ei se găseau în posesia tuturor calităților și virtuților spirituale. Trebuie să facem din viața noastră un paradis, fără a uita templul, căci numai atunci Marii Maeștri vor veni să ne așeze o pentagramă pe frunte.

Când am vizitat India, am constatat că acolo, toată lumea era preocupată să-și facă un altar în propria casă, da, fără excepție ! Cei mai săraci, mai mizerabili, dar și cei mai bogați, aveau mereu un altar cu câteva statui, cu câteva imagini sfinte. Am constatat chiar, că unii, care nu aveau nici măcar o casă unde să locuiască, dormind pe unde apucau, își construiseră mici cutii de carton, sau

căsuțe din lemn, puse pe terase, în care se găseau câteva statuete, câteva imagini ale divinității și îngenuncheau în fața lor, se rugau, având nevoie de acest lucru ! Occidentalii, nici măcar nu se gândesc la toate acestea !... Nu veți găsi, în cele mai bune case, vreo cameră cu un mic altar, consacrat divinității..., pentru a o onora, pentru a-i cere prezența... Un loc sfânt... Foarte puțini mai sunt cei care o fac, pe aici, pe colo... Ce păcat ! Acum, să presupunem că din diferite motive și circumstanțe, acest lucru nu este posibil în exterior, dar, cel puțin în interior, fiecare dintre noi trebuie să aibă o cameră secretă, așa cum spune și Iisus: "Intră în camera ta secretă și roagă-te ! Iar Domnul care vede, îți va da, îți va revela ceea ce este secret...". Deci, și Iisus gândea așa...

Cel mai important lucru, pentru toți Inițiatii, este să aibă un loc pentru Creator, pentru Dumnezeu, pentru Cel care conduce și se află deasupra tuturor lucrurilor, și care ne dă toate binecuvântările ! Deci, a-L uita, a-L lăsa deoparte, este cea mai mare prostie, cea mai mare nerecunoștință, grosolănie !... Ei bine, oamenii au ajuns până aici... Apoi, ei se întreabă de ce n-au găsit sensul vieții, împlinirea, de ce nu sunt satisfăcuți, fericiți sau dilatați ? Cu toate că ei, au tot, tot, tot !... Iar eu spun: pentru că oamenii sunt proști ! Da, ei sunt neștiutori, pun pe primul plan tot ce este grosolan și inferior, iar pentru Dumnezeu, care ne inspiră, ne vindecă, ne poate salva, ajuta, revela, nu există loc !... Cum vreți voi să-L atrageți, purtându-vă astfel ? Este extraordinară această mentalitate omenească ! Nimeni nu se gândește la acest lucru, nimeni nu gândește importanța lui ! Există alte lucruri mult mai importante: putem câștiga, mânca, bea, putem munci, etc. De ce să ne pierdem timpul pentru a păstra un loc pentru Dumnezeu ? Ne putem descurca și singuri ! Ei da, în plan material, în planul fizic, se poate continua, putem să mergem, să muncim, să vorbim, dar în regiunile sublime, înăuntrul nostru, pentru că avem regiuni atât de subtile, complet necunoscute, nelămurite, neatinse, nedeclanșate, nu o vom putea face ! Toate acestea se reflectă, și de aceea ne găsim apoi, în niște stări de nedescris... Deși am mâncat, am băut, avem bani, mașini, piscine, tot felul de plăceri, există ceva care ne lipsește, iar oamenii, sărmanii neștiutori, nu cunosc cum este formată ființa omenească, cum a fost ea construită în atelierele Domnului; nu, ei nu au studiat toate acestea, după mintea lor totul a fost simplu !... Nu-i nimic, ei vor învăța, cu ciocanul, cu bastonul, cu zgâlțâieturi și suferințe, prin nenorociri, dar vor învăța într-o bună zi; nu știm când, dar va veni și ziua aceea... Toată lumea crede că sunt dur, implacabil și crud ! Oh, nu, nu îmi este indiferent, nu am nimic împotriva acestor indivizi ! Veți replica: Da, dar priviți-i pe hinduși, în ce mizerie și privațiuni se găsesc ei... Ei da, în exterior așa este, v-am mai explicat-

o odată, ei au comis o greșeală, ei au acordat un loc formidabil laturii spirituale, mistice, ezoterice, lucruri foarte bune pentru sufletul și spiritul lor, dar au neglijat materialul, planul fizic; aceste lucruri nu pot schimba planul fizic, dacă nu muncim, nu curățăm, dacă nu suntem activi, dinamici, practici... Da, există două regiuni diferite, cu bogățiile, cu senzațiile, poate extraordinare în interior, prin practici, meditații, extaze, dar în plan fizic nu găsim nimic !... Da, trebuie făcut ceva și în planul fizic, pentru a putea găsi ceva...

Iată cum Occidentul și Orientul au comis amândouă, greșeli, Occidentul punând accent numai pe latura fizică, materială, pe muncă, bogăție, pe activitate, iar înăuntru, ființa nu are nimic, sau mai nimic... În timp ce orientalii, au făcut contrariul; ei au acordat prioritate vieții psihice, cu lucruri formidabile, dar în exterior și sunt leneși, nu muncesc, totul pare delăsare..., da, am străbătut întreaga Indie și am văzut cum stau lucrurile... Unde se găsește soluția ? În amândouă ! Cele două laturi nu trebuie abandonate niciodată ! Occidentalii consideră că este minunat să construiești, să înfrumusețezi... Da, dar înăuntru ? Ei au uitat multe lucruri, le-au abandonat, și astfel apar sărăcia, mizeria, urâtenia, în timp ce hindușii oferă contrariul... Acum ne trebuie un al treilea învățământ, care le va depăși pe celelalte două..., el va completa, va aranja, iată Învățământul nostru ! Cele două laturi împreună...

Suntem spirit, dar am coborât în materie, trebuie să înțelegem pământul ca altceva, trebuie să-l cunoaștem, să-l ameliorăm, fără a uita spiritul... Deci amândouă, iată împlinirea ! Și când într-o zi, Învățământul nostru se va răspândi peste tot, perfecțiunea va putea veni, dar momentan suntem mai puțin inteligenți, puțin orbiți, nu-l vedem pe cel de lângă noi, și absolutizăm numai o latură... De ce oamenii nu au înțeles, când totul pare simplu, clar, dar din nefericire, chiar și pentru unii mai luminați, mai avansați, toate acestea nu sunt prea clare... Atunci fericiții vor fi aceia care se vor gândi la cele două lucruri, și vor acorda timp lor: Cerul și Pământul... Ei da, dacă clericii ar fi înțeles măcar, numai profunzimea frazei: “Dumnezeu a creat Cerul și Pământul...”. De ce le-o fi creat pe amândouă ? De ce nu a creat numai Cerul ? Sau Pământul ? De ce a pus Cerul pe primul plan, și mai apoi Pământul ? Vedeți cum nici cei mai mari clerici nu au prea înțeles acestea... iar eu v-am ținut o conferință numai despre aceste cuvinte !... Și nu vrem să vedem nimic în ele... Da, există reguli, există recomandări, practici și metode, totul se află în interiorul acestor două cuvinte, dar noi continuăm să nu vedem nimic... Deci Occidentalii se află într-o mizerie interioară, și chiar într-o murdărie, nici măcar nu bănuiesc cât sunt de murdari; nu știu ce este murdăria... Trebuie să citiți cartea “Misterele lui Iesod”, și acolo

o lume cu totul nouă vi se va dezvălui; veți fi surprinși că nu ați văzut aceste lucruri mai înainte ! Da, veți vedea ce poate face o singură carte !... Cum se cheamă Maestrul care și-a trimis discipolii pe insulă ? El era în contact cu alți Maeștrii, numele său era Abramar, iar povestea cu clopotul, ce istorie semnifică!... Deseori, și eu îmi pun prietenii la treabă, le dau câte ceva de făcut, iar când vin să-mi spună ce-au făcut, eu le răspund: “N-am auzit, încă, clopotul sunând !... Haideți continuați !...”. Și ei revin, revin foarte mândri, fericiți, dar clopotul tot nu sună !... Mai există ceva care este de neînțeles pentru ei, iar eu încerc să le explic ce înseamnă acest clopot, deoarece și eu am unul mic în interiorul meu, care îmi spune dacă prietenii și-au făcut treaba cum trebuie, sau nici măcar nu au început-o !... Apoi, ei încearcă să-mi spună că au citit s-au descurcat, dar clopotul este mult mai inteligent decât orice, el nu se înșeală niciodată !... După părerea lor, asemănătoare cu a celor doi discipoli, totul este perfect, minunat, bine făcut, ce ar mai trebui ? Dar, iată că lipsește altarul, mereu, da, latura cea mai sfântă... Analizând acum, această conferință, despre sentimentul sacru, sfânt, la oameni, ce observăm ? Că ei nu au nici o atitudine sacră în fața creației, ci trivialitate, grosolanie, iar eu m-am săturat tot explicând, dar voi nu ați înțeles nimic, și nu veți primi nimic !... Trebuie să cultivați acest sentiment sacru, el lipsește oamenilor, în ciuda inteligenței lor, culturii lor, a științei lor... El nu le servește la nimic, și oamenii pot deveni astfel grosolani, violenți, nepăsători, merg spre distrugere și nu văd măcar pericolele !... Da, ce consecințe apar ! Noi suntem obligați să vă atenționăm asupra acestor lucruri, să curățăm totul, să vă prezentăm lucrurile cele mai subtile, pentru a le putea lua în considerație, căci altfel, dacă le vom neglija, vor apare multe lucruri neplăcute și nu veți ști de unde au apărut... Nu există încă, acea știință inițiativă care să ne explice ce am încălcat, ce am deranjat, ce am uitat, ce nu am făcut. Dar, alături de dorința de amuzament, de a pierde timpul, de a scuipa, de a te îmbogăți, de plăcerile nemăsurate, stă și această știință care ne spune cum să vedem lucrurile! Mi-ar trebui zile întregi, pentru a vă putea arăta repercusiunile, rezultatele și consecințele care apar, da, acestea fiind lucruri atât de subtile... Dar filozofia și știința oficială nu s-au ocupat de aceste lucruri, de aceea apar atâtea anomalii peste tot... Mă uimesc văzând cum au construit oamenii viața, cum și-au pregătit-o, da, oameni inteligenți, care încet-încet, se abrutizează, își modifică înfățișarea, devin obosiți și nefericiți ! Cine construiește această viață obositoare? Tot oamenii... Ei și-au pierdut bunătatea, inteligența, iubirea, pentru a modela, cu bucurie, cu fericire, existența... Peste tot apar complicații, totul se mărește acum, dar aparatele, mașinile, uzinele, ne îmbunătățesc cu adevărat

viața ? Dimpotrivă, ele se află aici pentru a o complica... Într-o bună zi veți înțelege că toate aceste obstacole se află aici, în mod inconștient, pentru a complica și scurta viața oamenilor, pentru a-i otrăvi și a-i distruge mai repede ! Nici inima, nici plămânii, nici ficatul, nimic nu va putea rezista acestui ritm, acestei activități, da, totul va deveni animalic... Iar dacă Inițiații nu vor prelua toate aceste probleme sub controlul lor, pentru a putea oferi criterii, pentru a putea schimba și îmbunătăți viața, oamenii se vor extermina, gândind că ei se ameliorează... Au și început să o facă, eliminându-se unii pe alții, peste tot în lume... Vă spuneam că fiecare gând, fiecare sentiment sau gest, pot provoca celorlalți aceleași stări, dar oamenii nu o știu... Ei nu știu că un surâs poate provoca un surâs, o privire frumoasă poate aduce tot o privire frumoasă, o mângâiere atrage o altă mângâiere, un cadou aduce un alt cadou, iar o lovitură, o palmă, provoacă același lucru !... Astfel, oamenii pot provoca forțe ostile în lumea întreagă, și prin prostia lor vor învăța legea acțiunii și reacțiunii... Da, oamenii fac pe deșteptii, cred că știu tot, dar de fapt, ei nu știu nimic... nu, esențialul nu-l cunosc. Esențialul înseamnă să știi cum să provoci binele, cum să aduci iubirea, bunătatea, generozitatea, mila și iertarea...

Eu sufăr, sunt nefericit când văd toate aceste lucruri, da, căci instruiam oamenii; ei știu una sau alta, vă pot recita în greacă sau latină, cunosc denumirile microbilor, ale planetelor, și acest lucru este formidabil !... Nu, oamenii nu știu cum să se înfrumusețeze, cum să se vindece, cum să se facă iubiți de toată lumea!...

Părinții cad pradă câtorva versuri frumoase recitate de copiii lor, dar oare știu ei ce este cu adevărat, un tâlhar ? Toată lumea își admiră odraslele, atât de reușite, dar oare, știm noi, cu adevărat, ce să le oferim ? Ne prezentăm în fața vecinilor cu “micile noastre genii”, avem orgolii înalte, dar nu ne gândim la caracterul, la viitorul copiilor noștri ! Nu există nici o pedagogie, nici din partea părinților, nici din partea educatorilor, nu, nu există din partea nimănui...

Sunteți uimiți să auziți toate aceste lucruri da, dacă veți rămâne aici câteva zile, veți fi uimiți !... Da, în prima zi veți fi furioși, întrebându-vă ce este acest limbaj, dar după câteva zile, veți fi dezumflați, căci eu am niște ace care pot face minuni (pot opri și razele soarelui să atingă pământul !). Ca și acea pasăre Roca, din poveștile celor O mie și Una de Nopti, așa de mare, așa de puternică, încât putea acoperi cu aripile ei o parte din pământ. La întâlnirea tuturor animalelor, a tuturor păsărilor, leul care era regele lor pronunța mereu această frază: “Ceea ce Dumnezeu a unit, nimeni nu poate desface”. Dar pasărea Roca, i-a replicat: “Maiestate, eu pot s-o fac”. Iar cum leul era curios să vadă, pasărea a plecat la

treabă. Și într-un loc, a găsit un cuplu de tineri care se iubeau enorm. Pasărea Roca a furat-o pe tânăra și a dus-o într-o insulă, unde a ascuns-o într-un cuib, într-un copac. Acolo a îngrijit-o, în timp ce băiatul a devenit pe zi ce trece tot mai nefericit, plângând mereu, dorind să se sinucidă, să plece aiurea, să uite. A călătorit luni și luni de zile, și într-un naufragiu formidabil, valurile l-au aruncat pe o insulă, iar la poalele unui copac, plângând, a început să pronunțe numele iubitei sale. Vă închipuiți că fata se găsea tocmai în copac, și regăsirea lor a fost plină de bucurie. Evident, în povești totul este posibil... Mai departe, fata l-a ascuns pe băiat în cuib și cum sfârșitul anului se apropia, Roca a luat cuibul și s-a dus să-l prezinte leului, crezând că i-a separat pe tineri pe vecie. La întrebarea clasică a leului, Roca îi răspunse: “Iată maiestate, am despărțit un cuplu și am adus acum cuibul în care o vom găsi numai pe tânără; dar din cuib au apărut amândoi, uimind întreaga adunare a animalelor. Atunci, Roca a primit condamnarea, adică fulgerul a coborât asupra ei, și în câteva zile s-a stins în nervi și supărare. Din nou, adunarea animalelor s-a terminat cu formula: “Ceea ce Domnul a unit, nimeni nu poate desface”. Așa se întâmplă și în cazul oamenilor, dar toată problema este cine îi unește, Cerul sau Infernul ? Eu vă pot spune toate acestea, dar oamenii nu realizează cine i-a unit, deși există mereu semne, există criterii. Mergeți și spuneți oamenilor ce v-am spus aici. Eu o voi face când voi avea chef, căci sunt un om capricios și nimeni nu mă poate forța... Ceea ce vă pot spune este “Poftă Bună” și pe curând !...

Bojiata Lubov Razrechva Vsitchkite Problemi,
Bojiata Lubov Razrechva Vsitchkite Problemi,
Bojiata Lubov Razrechva Vsitchkite Problemi,

(Dragostea de Dumnezeu rezolvă toate problemele)

Un minut de meditație.